

Mahično svibanj
2009. - riba ovdje
uvijek dobro reagira
na hranu

KAD S PRVIM ZNAČAJNIJIM ZATOPLJENJEM, KOJE ČESTO STIŽE U PRATNJI OBILNIH KIŠA, VELIKA JATA BIJELE RIBE NAPUSTE ZIMOVNIKE I "RAZBIJU" SE U MANJA, PA KAD SE VODOSTAJI POSLIJE POČETNOG "LUDOVANJA" DONEKLE STABILIZIRAJU I KAD NAPOKON PODUSTI ZAVRŠE S MRIJESTOM, KREĆEM U OPSESVNU POTRAGU ZA NJIMA. ZA MOJIM DRAGIM ŠTUPSERIMA!

ma nešto čarobno u proljetnom šstupseraju... Ribolov podusta u svibnju i lipnju oduvijek je zauzimao posebno mjesto u mojim ribolovnim žudnjama i preokupacijama. Kad s prvim značajnijim zatopljenjem, koje često stiže u pratnji obilnih kiša, velika jata bijele ribe napuste zimovnike i "razbiju" se u manja, pa kad se vodostaji poslije početnog "ludovanja" donekle stabiliziraju i kad napokon podusti završe s mrijestom, krećem u opsevivnu potragu za njima. Za mojim dragim šstupserima! Oni sada zaigrani lutaju uokolo i premda znam neka mjesta gdje bi ih mogao presresti, neizvjesnost je uvijek prisutna, a to daje draž ovoj igri u kojoj beskrajno uživam. Osim toga, gotovo cijela Kupa je moja... Ne moram strahovati da su dobre ribolovne pozicije već zauzete, jer za većinu ribiča šstupseraj je samo zimski sport kojim se bave pomalo iz nužde, a dobrim dijelom i zato što je tada sve puno jednostavnije. Za većinu, kažem, no na sreću ipak ne i za sve.

Mahično - svibanj 2002.

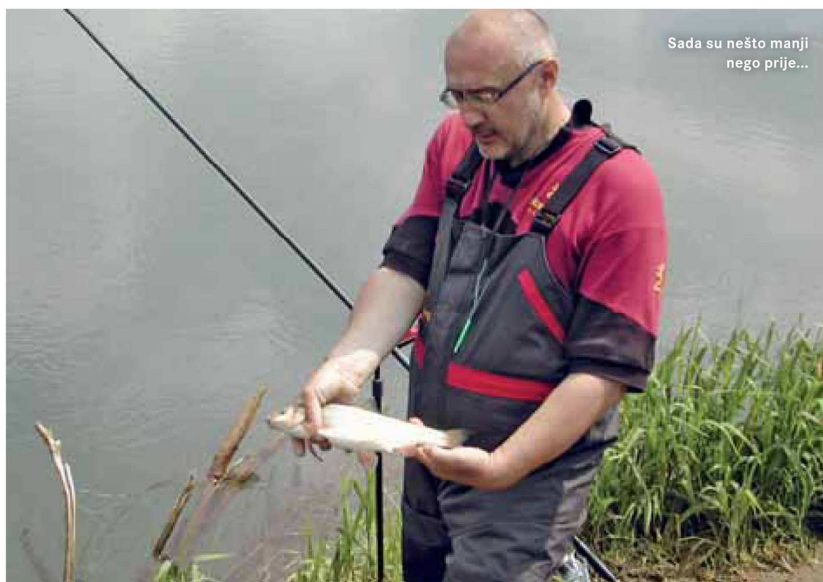
Nemalo sam se iznenadio kad me je nakon mnogo vremena nazvao Mišo, ali sve mi je bilo jasno i prije nego je išta pitao...

- Čuj, Kupa je malo viša nego bi trebala biti, nisam siguran da će na onom mjestu biti dobro - pokušao sam mu objasniti da Mahično nije jedini izbor u ovom periodu godine, ali Mišo je neumoljiv. Još uvijek pamti nekoliko uzastopnih ribolova od prije par godina kad smo se redovito nalovili krasnih velikih

Bilo jednom u Mahičnom

podusta. Kad je to zapravo bilo? Kakav je bio vodostaj? Listam stare zabilješke i pronalazim 25. svibanj 2002. kao zadnji datum našeg zajedničkog posjeta Mahičnom. Zar je već toliko vremena prošlo? Otvaram redom fotografije na računalu, a s njima se odmah pred očima „otvara“ i ono jutro... Mišo, Frele i ja u samo svitanje kroz rosu se probijamo do najdražeg nam mjesta. Dobro je, nema još nikoga (u to vrijeme kao da je bilo više onih koji su lovili bijelu ribu). Voda niska i bistra, jedva da i teče, vodostaj Kupe je gotovo ljetni (u Karlovcu -50). Riba se nigdje ne javlja iskakanjem ili okretanjem na površini, ali sve to nas ne zabrinjava odviše. Znamo da su tu. Osjećamo ih! Kad se Sunce malo digno vidjeti će se bljeskanje njihovih srebrnih bokova dok se okreću u plićaku, na kamenju. No tu ih je teško loviti, previše je zadjeva i plašljivi su.

Sada su nešto manji nego prije...

Tajna je u prolazu

Tajna ovog mjesta je u prolazu nasred Kupe koji je i za najvećih suša dubok skoro dva metra. Treba samo pronaći najbolju i zapravo jedinu dobru stazu, jer u protivnom ni dva paketića udica nisu dostatna, nahraniti na početak prolaza, ali malo više prema van, precizno izmjeriti dubinu tako da se udica s mamcem lagano vuče po dnu i poigrati se malo s rasporedom olova, jer ako je osnovno otežanje prenisko postavljeno, nisu rijetki ni gubici cijelog sistema. Ovo je prilično teško mjesto za ribolov, živci su na velikom ispitu, ali isplati se potruditi. I na svako imalo sumnjivo ponašanje plovka kontrirati. Mi smo to sve fino posložili, pomalo već i rutinski, ali u prva

dva - tri sata nismo dobili niti jednog štopsera. Samo krupatice, žutooke, deverike, poneka plotica... A poslije prvog krenuli su redom, jedan za drugim. Veliki lijepi kupski štopseri! Kad ga zategneš u prvi mah čini ti se da si zategnuo dno, a onda počnu oni tupi udari na vrhu štapa, toliko prepoznatljivi i drugačiji od svih ostalih. Jedinstveni! Pravo slavlje ribolova odigralo se taj dan u Mahičnom...

Kupa Karlovac +125

Vraćam se polako u tvrdu zbilju i vidim da je vodostaj znatno viši nego je bio onda (Kupa Karlovac +125), ali tada je zapravo bio čak i prenizak, dok je idealan negdje

između 0 i +50. Ma idealan je onaj kad riba prima, a to se može provjeriti uvijek i samo na vodi! Kad me je nazvao, Mišo je spomenuo da s nama idu Gaba i Kikec, dragi mu prijatelji, ali ujutro sam saznao da dečki tek odnedavno love bolognesima, uglavnom manje plotice, žutooke, klenice i ostalu sitnu bijelu ribu. A tako bi silno željeli uloviti nešto krupnije, jer to još uvijek do sada nisu uspjeli. I u trenu shvatih misiju koju mi je Mišo namijenio - pokazati dečkima put do prvog štopsera. Naoružani bolognesima osrednje kvalitete, što je po meni sasvim ispravno i prilično nekom tko tek počinje loviti tom tehnikom, iznenadi-

ribolov plovkom

Bez toga ne idem na vodu - hrane River Feeder i Big Roach, plovci oblika bačvice, udice Gamakatsu LS 1090 N i najlon Browning Cenitan

Kikee i njegov prvi štupser u životu

Mišo, inicijator ovog izleta, s ulovom

li su me dobrom opskrbljenošću plovcima, torpillama, predvezima i udicama. Vidi se da je Mišo kumovao izboru, jer se mahom radi o sitnom priboru koji i sâm koristim, a u što je on itekako upućen. Kad su još izvadili kilu crva i nekoliko vrećica Brownin-gove hrane, pokazujući tako svoju dobru informiranost, kupili su me skroz. Osjećao sam svetu dužnost da im priuštim jedan dobar ribolov. Međutim, Kupa u Mahičnom na prvi pogled nije izgledala kao da želi podržati moj naum. Malo previsoka, prebrza i poprilično mutna, onakva kakvu nisam naučio gledati na ovom mjestu. Pomalo me je i zabrinjavala... K tomu, čim smo došli oprao nas je kratki proljetni pljusak. Kližemo se po blatnoj obali i jedva pronalazimo tvrdo uporište, ali mjesta ima samo za trojicu. Mišo odlučuje da neće loviti ako je to cijena da ostanemo ovdje i da dečki uživaju. Ili da će povremeno zamijeniti nekog od njih, jer nije baš siguran da su spremni na cjelodnevno mahanje.

Pribor i sistemi

Na šestmetarskom bolognesu Browning Champions Choice slažem sistem s plovkom u obliku bačvice nosivosti 6 grama, što mislim da je optimalno pri ovakvom "štro-mu". Kliznu torpilu od šest grama postav-ljam na otprilike pola metra od vrtilice, a uz vrtilicu dodajem još jednu olovnu kuglicu, tako da mi samo pola antene plovka viri iznad površine. Torpilu po potrebi mogu podignuti ili spustiti, odnosno udaljiti je ili približiti vrtilici, ali je poželjno da dužina predveza bude manja od udaljenosti iz-

među torpile i vrtlice kako se sistem ne bi petljao. Osnovni najlon mi je Browning Cennitan promjera 0,16 mm, a predvez dužine 40-ak cm radim od istog najlona promjera 0,10 mm. Udica je Gamakatsu 1090N br.16, a na njoj tri crva. Poslije temeljitog mjerenja dubine dajem dečkima da je “preslikaju” kako bi bili sigurni da im udice s crvima ne prolaze štopserima iznad glava. Oni se čude, jer nisu znali da je to baš toliko važno. Objašnjavam im da za neke druge vrste riba možda i nije, ali pri ribolovu štopsera samo nekoliko centimetara razlike može odlučivati o dobrom, lošem ili katastrofalnom ulovu. Slušaju me i klimaju glavama. 6-gramske plovke opteretili su samo torpilom iste težine postavljenom uz vrtlicu, što će za početak biti dovoljno, a udice i predvezi su identični mojim. Smjesu za prihranjivanje radim od Browningovih hrana River Feeder i Big Roach, dodajem popriličnu količinu crva, dok Mišo, trenutno zadužen za ispomoć, oblikuje desetak kugli i baca ih rukom daleko, daleko, na onaj već spomenuti početak prolaza. Oduvijek je mogao rukom precizno hraniti na velikim daljinama. Igra može početi.

Voda je oživjela...

I ponavlja se stari scenarij toliko puta već viđen na ovom mjestu - odjednom voda oživi. Riba je ovdje uvijek dobro reagirala

na hranu. Prvo dobivam deveriku, pa nekoliko krupatica, žutooku, opet deveriku, krasnog šnajdera... Dečki ispočetka imaju problema sa zabacivanjem, ne uspijevaju postići potrebnu daljinu, ostavljaju predveze u visokoj travi iza sebe, sve im se petlja, no onda se polako popravljaju, bacaju sve bolje, a Kikecu napokon nestaje plovak po vodom, zateže s odgodom od nekoliko sekundi, nekako mlitavo, ali ima ribu. Dobru ribu! I uz Mišinu asistenciju pod-

metačem, poslije dosta muke i truda, vadi štopsera. Prvog toga dana i prvog u životu! Slavju dugo nije bilo kraja. Kasnije je dobio još tri, Gaba se morao zadovoljiti ploticama i žutookama (očito je imao problema s dubinom), a ja sam se stvarno nauživao u ribolovu svojih ljubimaca. Ali primali su većinom dosta nježno. Plovak bi samo zastao ili tek lagano zadrhtao, što je neiskusnom oku teško primijetiti. Ima nešto čarobno u proljetnom štopseraju... Ima, ima!

BROWNING DIRECTAŠ
Direktaš **BROWNING Ambition Tele** 4m MPC 214kn; 5m MPC 320kn; 6m MPC 417kn; 7m MPC 593kn; 8m MPC 742kn

BROWNING Ambition Tele Strong 30-60g: 4.20m MPC: 370kn; 4.50m MPC: 403kn

BROWNING PELETI
Peleti 8 vrsta 6, 8 i 13mm MPC: 28 - 36kn
Peleti u prahu 1kg MPC: 36Kn

BROWNING PRIMAMA
Primama **BROWNING** 1kg (23 vrste) MPC: 26 - 35kn

BROWNING Ambition Bolognese 5m AKCIJA: 377kn; 6m AKCIJA: 560kn

BROWNING Ambition Feeder 120g 3.90m MPC: 370kn; 180g 4.20m MPC: 422kn

LUNA MARIS d.o.o.
Uvoznik za RH
Luna Maris d.o.o.
Trgovine:
ZG Tel: 01/2303 924, 01/3098 625
Zadar Tel: 023/64 79 75
VELEPRODAJA
Tel: 01/3640 076 Fax: 01/3640 359
ŠALJEMO POUZEĆEM